

katedra specjalizacji artystycznych

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

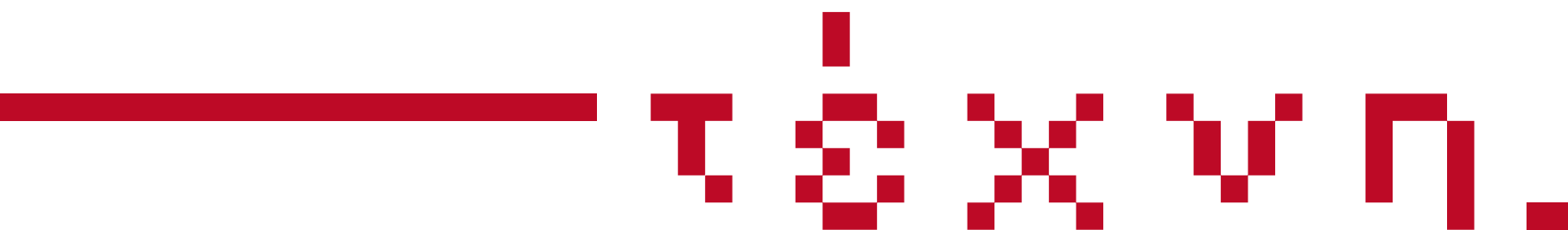
Techno

Wystawa studentów Wydziału Rzeźby ASP w Gdańsku

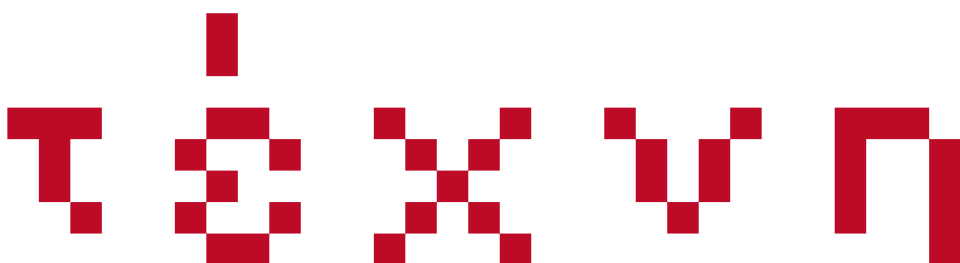
R

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

GDAŃSK 2012

Pracownia Ceramiki Artystycznej

Prowadzący:

prof. Teresa Klaman

dr hab. Krystyna Andrzejewska-Marek

dr hab. Katarzyna Józwiak-Moskal

asystent: mgr **Marcin Grzęda**

Pracownia Medalierstwa i Małych Form Rzeźbiarskich

Prowadzący:

prof. Ludmiła Ostrogórska

dr hab. Jan Szczypka

Pracownia Projektowania i Organizacji Przestrzeni

Prowadzący:

dr hab. Robert Kaja

asystent: dr **Marek Targoński**

Specjalizacja dla studentów rzeźby na Kierunku Intermedia:

Pracownia Transdyscyplinarna

Prowadzący:

prof. Grzegorz Klaman

asystent: mgr **Angelika Fojtuch**

Pracownia Przestrzeni Audio i Video

Prowadzący:

prof. Witosław Czerwonka

RZEŻBA

R

Pracownie specjalizacji Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku mają swoją historię a do ich obecnego kształtu bezspornie przyczynił się ogromny wysiłek wielu wybitnych pedagogów związanych z uczelnią niemal od jej początku. Specjalizacje powstawały stopniowo. Chronologicznie rzecz ujmując najwcześniej bo już w 1947 roku powstała Pracownia Projektowania Rzeźbiarsko-Architektonicznego (obecnie Pracownia Projektowania i Organizacji Przestrzeni). Niemal równocześnie od 1948 roku powstawała Pracownia Ceramiki. Medalierstwo i Małe Formy Rzeźbiarskie zapoczątkowały swoją działalność w 1982 roku a pracownia Intermediów w latach 90-tych. Powstające pracownie poszerzały ofertę edukacyjną Wydziału Rzeźby i były reakcją na aktualne potrzeby jakie niesie czas ale także potrzebowały owego czasu na doskonalenie programu i wyposażenie techniczne, aby osiągnąć odpowiedni poziom artystyczny i stać się ważnym dopełnieniem procesu kształcenia rzeźbiarskiego. Dopełnieniem na tyle istotnym, że Rada Wydziału Rzeźby 17 czerwca 1992, podjęła uchwałę dotyczącą wprowadzenia od roku akademickiego 1992/93 aneksu ze specjalizacji, który towarzyszył głównej pracy dyplomowej z rzeźby. Tak więc aneks obchodzi w tym roku swoje 20 lecie. Prowadzi do niego zaliczona technologia na II roku jako wstęp do wybranej specjalizacji a następnie trzyletni kurs zróżnicowanych tematycznie i technologicznie zadań.

Katalog obejmuje wybrane prace studentów, które powstały na różnym etapie kształcenia na III i IV roku jak również na roku V dyplomowym i wchodziły w skład wspomnianego wyżej aneksu ze specjalizacji.

dr hab. Jan Szczypka

Kierownik Katedry Specjalizacji

Pracownia Ceramiki Artystycznej jest jedną z najdłużej istniejących w naszej uczelni pracowni specjalizacyjnych. W swej 65 letniej historii wielokrotnie zmieniała swe usytuowanie w strukturze uczelni. Zmieniały się jej warunki lokalowe i obsada dydaktyczna.

Otoczona legendą jest dziś charyzmatyczna postać prof. Hanny Żuławskiej, która wraz z grupą pierwszych absolwentów, podobnie jak ona zafascynowanych świeżo nominowaną do areopagu sztuk pięknych dziedziną, wypromowała „gdańską szkołę ceramiki” na jeden z dwóch wiodących ośrodków w Polsce. Niedostatki technologiczne tego pionierskiego okresu rekompensowała ekspresja i unikatowość tworzonych obiektów a ich, jak na owe czasy, nowatorski charakter podkreślała kolorystyka gęsto kładzionych szkliv.

Kolejny etap w historii Pracowni związany jest bezpośrednio z przejęciem jej prowadzenia w 1977 roku przez wybitnego ceramika Henryka Lulę. Dwudziestopięcioletni okres pracy dydaktycznej profesora miał ogromne znaczenie nie tylko dla edukacji akademickiej. Wiele udoskonaleń wówczas elementów technicznego wyposażenia Pracowni służy nam jeszcze teraz. Opracowywane przez zatrudnioną w tym czasie mgr inż. Brygidę Grimm receptury szkliv na niskie temperatury stanowią do dzisiaj wizytówkę Pracowni a badania nad ich wysmakowaną kolorystyką są kontynuowane.

Od 1997 roku Pracownia Ceramiki Artystycznej mieści się w pamiętających czasy napoleońskie pomieszczeniach Małej Zbrojowni.

Ma charakter pracowni międzywydziałowej. Dla studentów wydziału macierzystego, podobnie jak dla studentów Wydziału Malarstwa, jest jedną z możliwych do wyboru pracowni specjalizacyjnych.

Opracowany program dydaktyczny, poprzedzony zajęciami z Technologii Ceramiki, obejmuje siedem semestrów i kończy się przygotowaniem zestawu prac, dopełniających wystawy dyplomowe.

Od trzech lat nasza pracownia jest jedną z możliwych do wyboru pracowni artystycznych dla studentów Wydziału Architektury i Wzornictwa Przemysłowego. Studenci II roku kierunku Wzornictwo Przemysłowe odbywają tu kurs technologii ceramiki.

Jakkolwiek programy dla poszczególnych grup studenckich są zróżnicowane, nadrzędną zasadą jest świadomość, że za każdym razem swoją wiedzą i doświadczeniem dzielimy się z odrębnym, niepowtarzalnym, poszukującym własnego języka artystycznej wypowiedzi, młodym człowiekiem.

Mam nadzieję, że prezentowana tu kolejna edycja ceramicznych aneksów dyplomowych potwierdzi szacunek zespołu Pracowni do indywidualnych twórczych wyborów a wielość środków formalnych, możliwych do wykorzystania w ceramice, uświadomi jej potencjał w sztuce współczesnej.

prof. Teresa Klaman

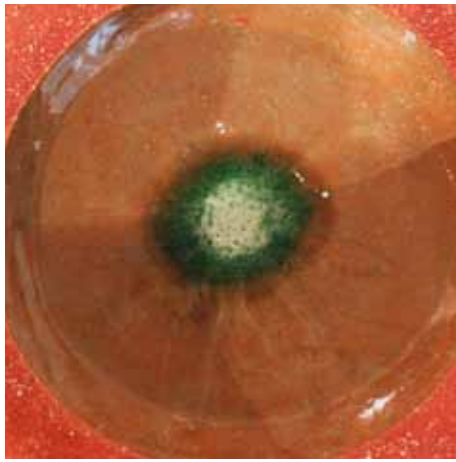
Kierownik Pracowni Ceramiki

Alicja Fankidejska

Mariusz Burdek

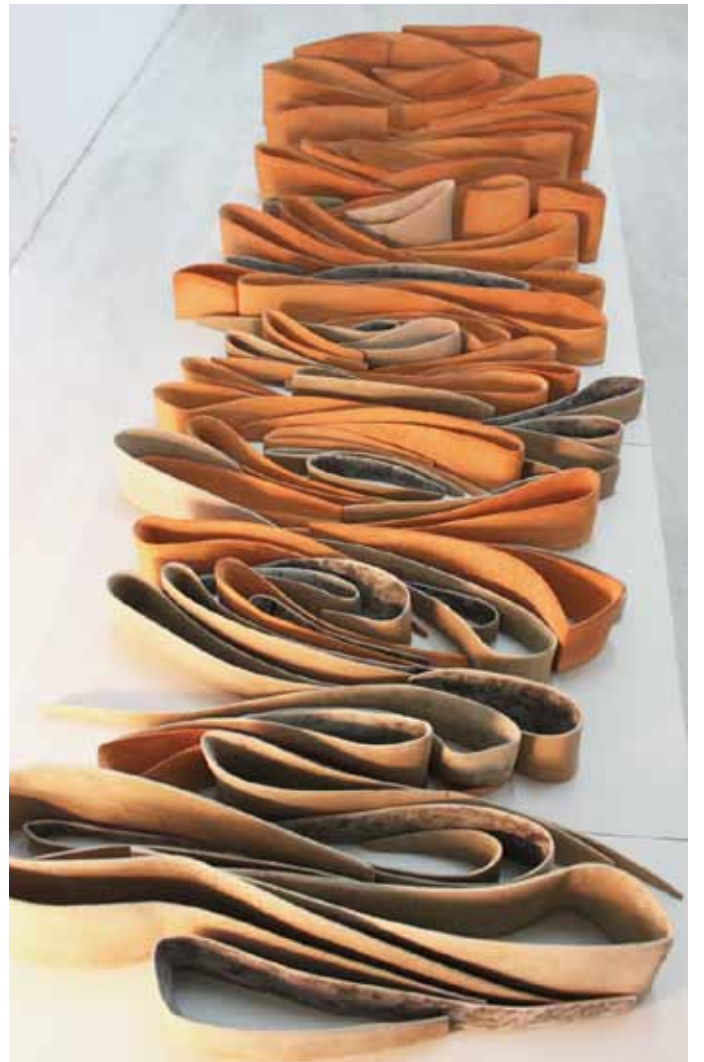
Michał Majchrowicz

KATARZYNA MIKŁASZ

Marta Michalak

Paulina Piątek

Monika Sz wajnos

Mariusz Otta

Aneta Mazurek

Mikołaj Jerczyński

Marta Matysek

Robert Wenta

Katarzyna Pstrzoch

Pracownia Medalierstwa i Małych Form

Prowadzący: prof. Ludmiła Ostrogórska, dr hab. Jan Szczyпка.

Pierwsza prezentacja Pracowni Medalierstwa i Małych Form miała miejsce w Galerii Triada w Sopocie w 1992 roku i była pokazem jej 10-letniego dorobku. Wystawa w Galerii Strzeleckiej prezentuje prace studenckie ostatnich lat. Ekspozowane prace są zróżnicowane artystycznie przez fakt że są na różnym etapie kształcenia i „wtajemniczenia” studentów, którzy wybrali tę pracownię jako pracownię specjalizacji.

Program szczegółowy pracowni obejmuje szeroko rozumiane zagadnienia związane z projektowaniem i wykonywaniem plakiet, medali i kameralnych form przestrzennych, których tematy i sposób traktowania wywodzą się z tradycji jak i odnoszą się do współczesności.

Za najbardziej ponadczasową formę medalu uważa się zachowanie płaszczyzny wyjściowej na którą nakładane są spłaszczone elementy kompozycji. Najlepiej jest to widoczne w medalu bitym. Ta technika narzuca dyscyplinę i zmusza do precyzyjnych określeń, a głównym problemem z jakim styka się student jest problem trzeciego wymiaru.

I tak oto ograniczenia wynikające ze specyfiki medalu bitego stają się odskocznią do swobodnej ekspresji – medalu „autorskiego”, któremu nadane zostają cechy pamiętnika, kroniki, który wprowadza aluzję lub symbol, którego tematy poruszają sprawy wzniosłe i zwyczajne. W potrzebie wprowadza drapieżność i bogactwo faktur, staje się ażurowy lub poszarpany - jeżeli wyrażenie idei tego wymaga. Powstają prace dążące do maksymalnego odpłaszczenia, a granica pomiędzy medalem i małą formą rzeźbiarską zaciera się.

Studenci równolegle poznają tajniki warsztatu odlewniczego, formowania w piasku, techniki na tracony wosk, cyzelerki i patynowania.

Ostatnim etapem w procesie kształcenia jest przygotowanie zestawu prac – aneksu, który jest niezależną, autorską wypowiedzią studenta, określa jego postawę artystyczną i jest potwierdzeniem umiejętności warsztatowych.

Na wystawie prezentujemy prace studentów II, III, IV i V roku. Są to:

Joanna Stępień, Sylwia Aniszewska, Agnieszka Sokoll, Patryk Reczko, Jacek Świętnicki, Alina Kluza, Krzysztofa Krusinowska, Mateusz Stankiewicz, Maksymilian Podleśny, Kinga Kosacz, Zuzanna Szymt, Wanda Swajda, Agata Gronkiewicz-Pawłowska, Izyda Srzednicka, Maciej Kiernicki, Mariusz Kołyszko, Barbara Łacka, Danuta Hebel i Nina Klainzeller.

prof. Ludmiła Ostrogórska

Sylvia Aniszewska

Patryk Reczko

Agata Gronkiewicz-Pawłowska

Mariusz Kotyszko

Maciej Kiernicki

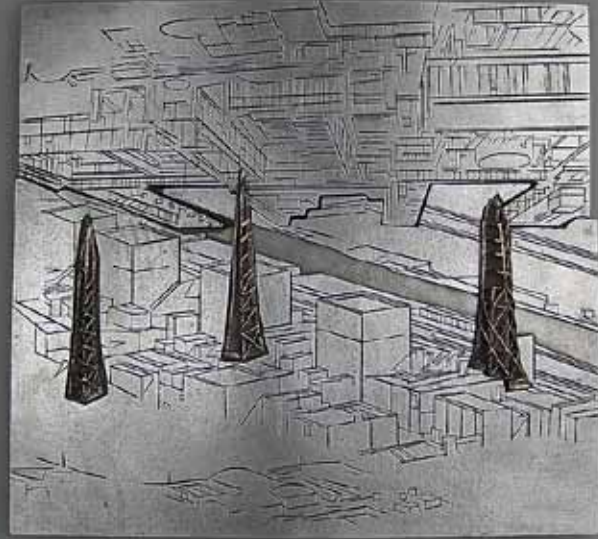

Kinga Kosacz

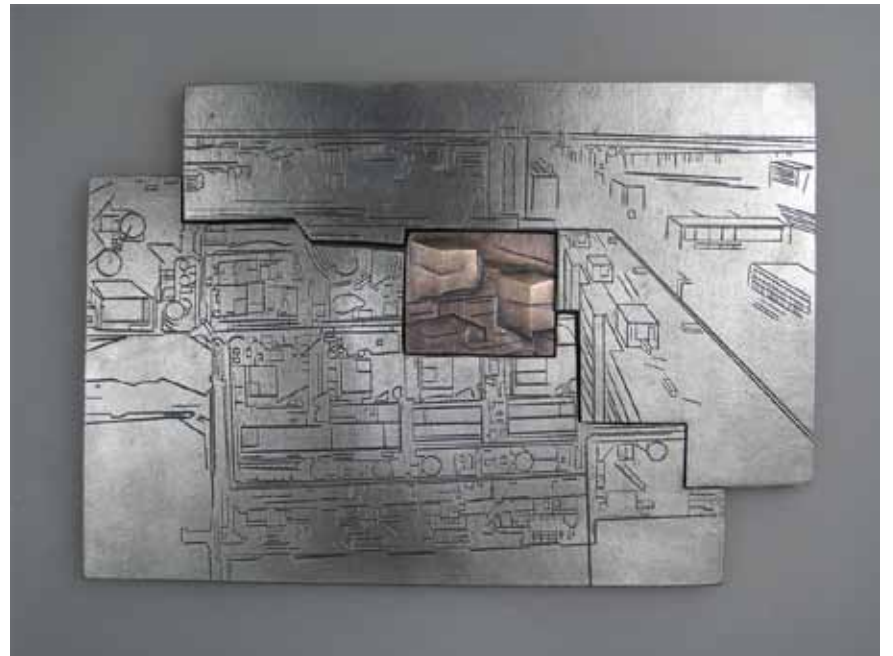

Krzysztofa Krusinowska

Barbara Łącka

Danuta Hebel

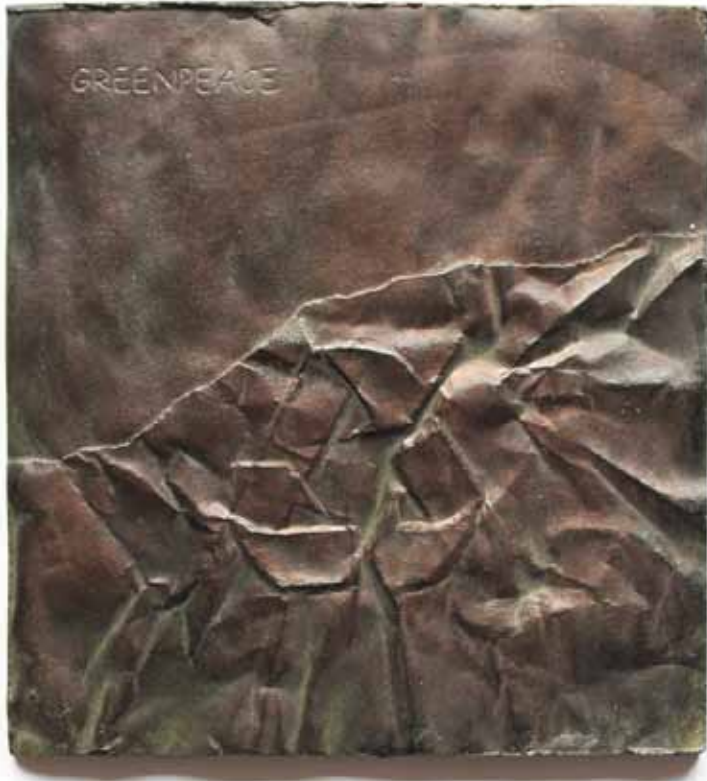

Maksymilian Podleśny

Agnieszka Sokoll

Mateusz Stankiewicz

Joanna Stępień

Wanda Swajda

Zuzanna Szmyt

Nina Klainzeller

Izyda Szrednicka

Jacek Świątnicki

Alina Kluza

Pracownia Projektowania i Organizacji Przestrzeni realizuje program zajęć opartych o zagadnienia styku rzeźby z architekturą, lub szerzej z otoczeniem – przestrzenią publiczną. Tematy zadań ukierunkowane są na przyswojenie przez studenta niezbędnych wiadomości i umiejętności z zakresu: czytania map, podkładów geodezyjnych, obserwacji i analizy pod kontem stosunków przestrzennych zastanej sytuacji w terenie, konstruowania idei i problemów formalnych w oparciu o kontekst kulturowy, historyczny, społeczny, wybranego miejsca. W toku zajęć student opanowuje umiejętności techniczne z zakresu: budowy modelu i makiety w skali, realizacji wizualizacji projektu w kontekście rzeczywistej sytuacji oraz przejrzystego, całościowego opisu zarówno idei projektu, jak i elementów technicznych dotyczących realizacji. Zdobyta wiedza służy rzeźbiarzowi do podejmowania samodzielnych realizacji oraz współpracy z architektem. Pomagają w tym również zajęcia z zaproszonymi gośćmi – architektami lub artystami z doświadczeniem w dziedzinie takiej współpracy.

dr hab. Robert Kaja

Kierownik pracowni

„Moje miasto” wiersz Z. Herberta - oniryczne strzępy pamięci. Ilustracje miejsc, które za sprawą tajemnicy poezji niepewne jak sensne przywołania wyświetlają w naszej wyobraźni precyzyjną mapę wędrówki. I nawet to, co jest niejasne dla samego autora potrafimy popchnięci jego poetycką intuicją, złożyć jako całość ze strzępów podpowiedzi; nabierając pewności, że idziemy obok.

Moje miasto, gdy przez nie przechodzę dotykając wzrokiem konia na szczycie Domu Harcerza, Madonny za siatką, na ścianie Mariackiego, psa na kamienicy róg Św. Trójcy i Okopowej, ruin spichlerzy, dębowej palisady odkrytych fundamentów, wspierających historię wspaniałego miasta.

Wreszcie dziedziniec uczelni, kartusz z herbem na Małej Zbrojowni z datą A. D. 1643. Pod, którego pieczę jest już nasza pracownia - nasze własne miasto.

Rozpostarte na ścianach w standardowym formacie 50 na 70.

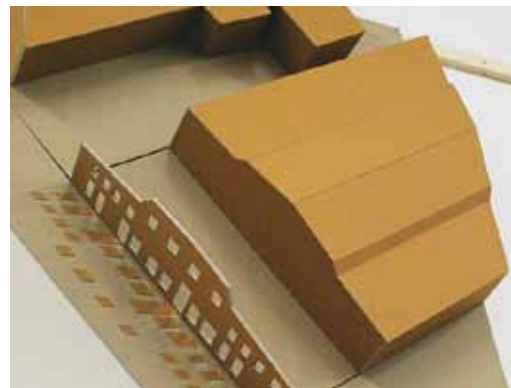
Nasze Westerplatte (Bartka Laskowskiego) z małymi kamykami – pragnieniem mądrości, zabierane przez morze jak fale w eterze. Domem w skarpie dla Stanisławy Przybyszewskiej (Daghy Zielińskiej) ze szczeliną światła dla camera obscura z ciągłym filmem nieba.

Naszym Placem Wałowym zaanektowanym przez performance, Przemka Chylewskiego w chmurze cukrowego wulkanu. Z wietrznymi rękawami (Doroty Wuczyńskiej i Marcina Blumy) nabrzmiałymi kolorem hasła Wolność i Władza.

I pomnik dla Herberta (Agnieszki Masteli) podziemnego przejścia, pod strugami światła, piszącego wiersze na naszych ramionach. I inne założenia, z pełnoprawnym wymiarem naszej wiedzy i starań; posklejane na mapie wolnej wyobraźni.

Tekturowe miasto dla naszych Przyjaciół.

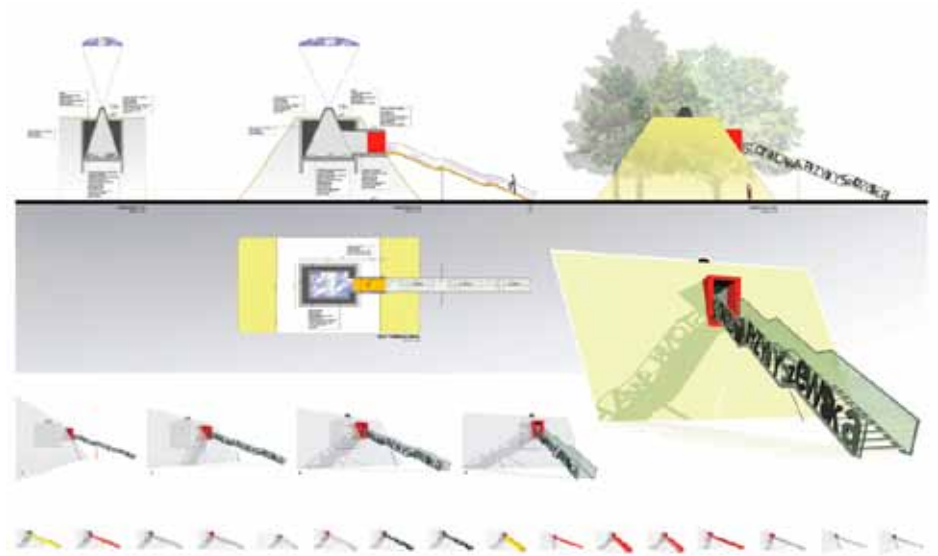
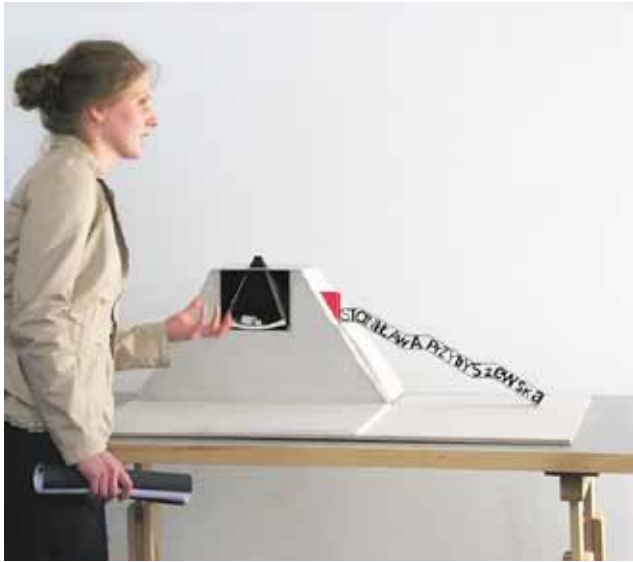
Marek Targoński

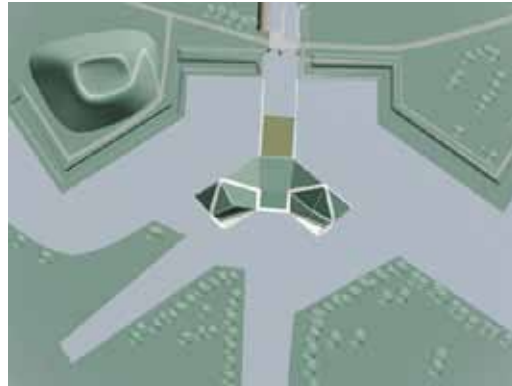
Agnieszka Mastella

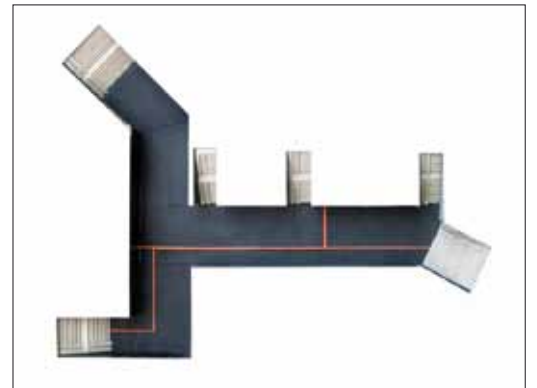
Bartek Laskowski

Dagny Zielińska

Antoni Sobecki

Dorota Klapkowska

Dorota Wnuczyńska Marcin Bluma

Emilia Kalkowska

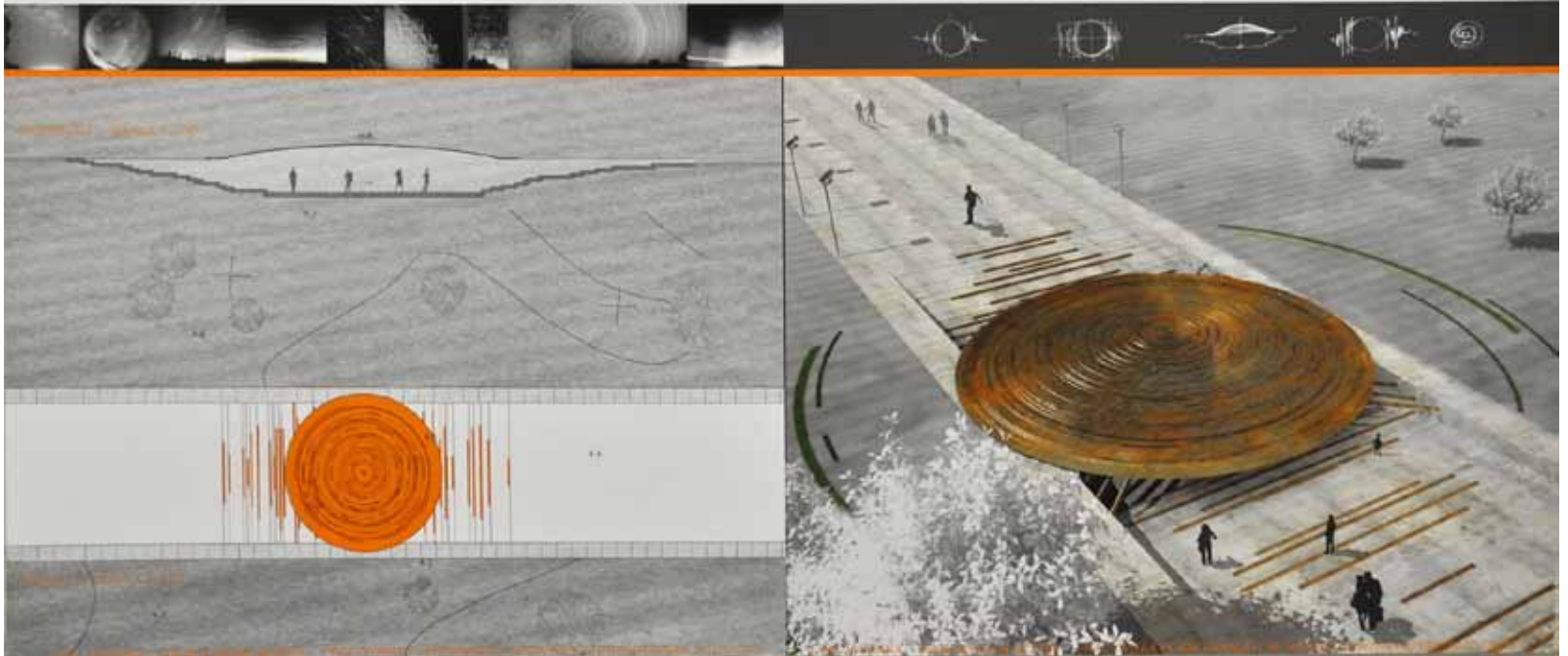

HEVELIANUM

Projekt Hevelianum powstał jako próba oszacowania związku miasta Gdańska z postacią Jana Heveliusza. Prosta forma, jednocześnie kojarząca się z heveliuszowskim widzeniem wszechświata, stała się punktem wyjścia do stworzenia planu nowego parkietarium. Miejsca, w których sprężyny w nocne niebo. Do wnętrza prowadzi droga, stopniowo zbiegająca się w tętno. Kamienie łocznie prowadzą do punktu centralnego – miejsca obserwacji gwiazd. Otoczona w otoczeniu do terenu podlega Hevelianum jest pustka. Nie rozstrząsa. Każde spojrzeć w górę. Niebo dostarczamy tylko częściowo. Zobaczymy je w miejscach wsłoneczonych przez szkiełko. Najbardziej powierzchnia perforowana jest siatkami obracających się wokół gwiazdy polarny słońce niebieskich.

RYZUT SIGNAL 1:100

Ewa Jasińska

Maciej Kiernicki

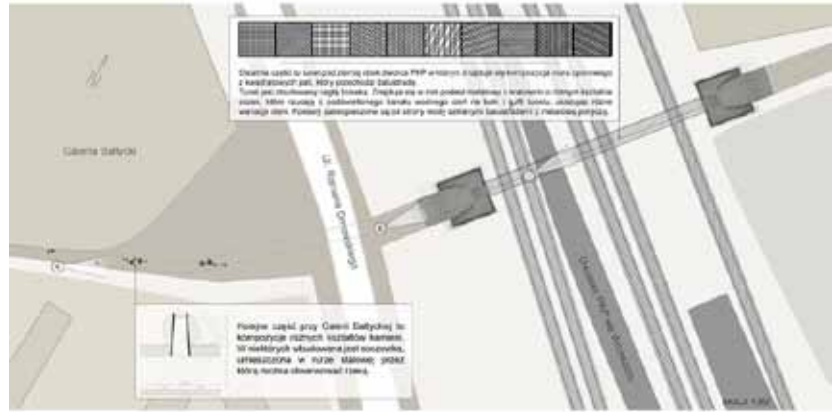
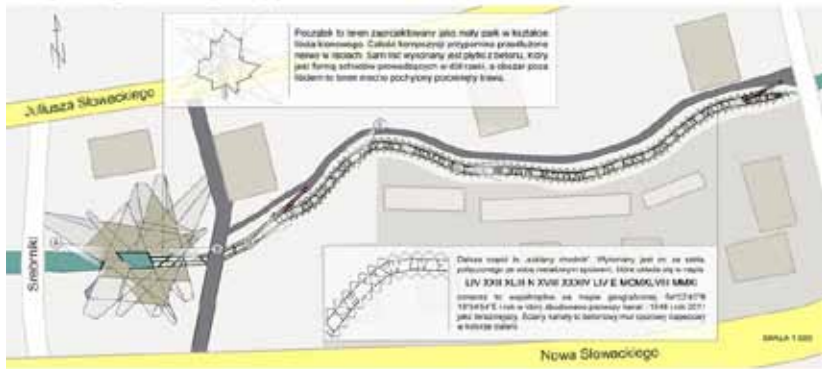
Maciej Piotrowski

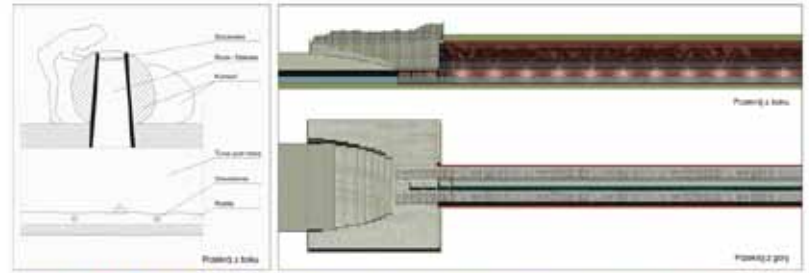
Małgorzata Wiśniewska

RZĘKA STRZYŻA - SPACER

Jako temat mający wybitny efekt: sklon rzeki Strzyża, która biegnie od ul. Słowackiego do Dworca PKP w Wieruszku. Rzeka ta przepływa w miejscu niezwykłym, często pod ziemią. Czasem widać jej jeziorko i zanurzony i riki ten nie daje poznać. Na pewna nie jest to teren zielony i spacerowy. Chyba byśmy się tam nie spodziewali i dlatego rzeka jest tutaj co najmniej i wygodnym. Projekt ten jest podzielony na dwie części. Pierwsza część to plan "szlaków chodnikowych" na powierzchni rzeki, pod którymi widać wodę. Chyba byśmy tam spacerujący po rzece mieli wrażenie, że chociaż "po wodzie". Druga część jest pod ziemią, a także może obserwować rzekę pod ziemią z powierzchni i w tunelu.

Marcin Bluma V. ml.
Pojęcie, Rozwinięcie i Wykonanie Projektu 2011 - 2012

Marcin Bluma V. ml.
Pojęcie, Rozwinięcie i Wykonanie Projektu 2011 - 2012

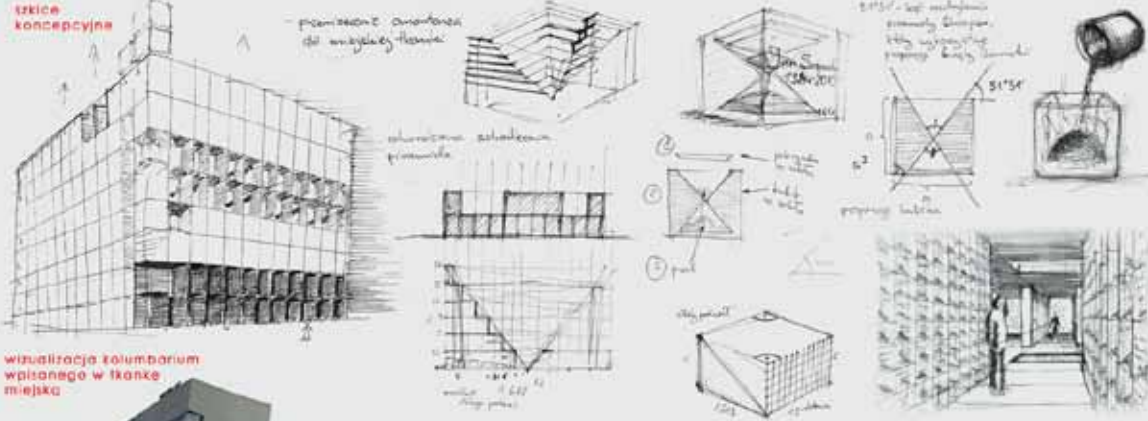
SKALA 1:2000

KOLUMBARIUM*

Kolumbarium to przykład powolnej architektury tzw. slow architecture, która może powstawać nawet 100 lat. Minimalistyczna forma budynku będzie wzrastać wraz z przybywaniem urn pogrzebowych, które mają pełnić symboliczną rolę podstawowego budulca obiektu. Budynek nie posiada dachu i otwiera się w formie odwróconej piramidy do nieba.

Pracownia Projektowania | Organizacji Przestrzeni / Warsztaty projektowe z artystką Joanną Rajkowską | Wizja przyszłości dla miasta Gdańsk

szkice koncepcyjne

symulacja wyglądu szklanej urny

Jednym z podstawowych zadań projektu kolumbarium jest zdefiniowanie urny o formie kubka. Pełni ona funkcję części w budynku. Dzięki swojej transparentności, widoczny jest zawrót, czyli ludzkie prochy. Ułożona we wnętrzu urny klepsydra jest nawiązaniem do upływu czasu, życia człowieka i jego koniec - śmierć. Urna to połączenie prostych form geometrycznych: sześcianu oraz piramidy. Przechwycone prochy powoli znikają w ośniewie piramidy.

wizualizacja kolumbarium wplatanego w tkankę miejską

przekrój przez kolumbarium

W kolumbarium wykorzystane zostały wysiady Józefa Geonewki. Paszowice się w to w proporcjach głównej bryły budynku, jak i w łacie nasylenia wewnętrznej struktury, tworzącej otwarte dziedzińce.

przypuszczalny rozwój kolumbarium

* Kolumbarium i jego powstanie są zbieżnymi zjawiskami. Długość życia kolumbarium zależy od liczby pochówków i ilości urn. Autor: mgr inż. Michał Batorski, sem.V rok 2010-2011. Prowadzący: dr hab. Robert Kaja, Asystent: dr Marek Targowski

Michał Batorski

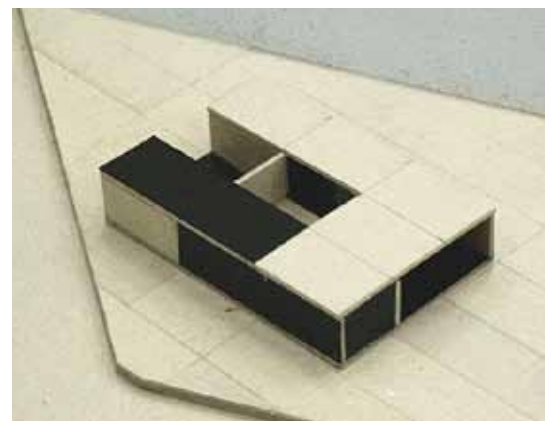

Paulina Antoniewicz

DIRTY BOMB

Paweł Szczepański

Przemek Chylewski

SPECJALIZACJA I KIERUNEK INTERMEDIA

Rozwój technologii elektronicznych i ich ekspansja na terytoria kulturowo – artystyczne sprawiają, iż we współczesnym świecie występuje konieczność kształcenia artystycznego i w tych dziedzinach. Powstała sytuacja wymusza niejako na uczelniach artystycznych odpowiednie działania wychodzące na przeciw zapotrzebowaniom świata sztuki oraz nowych technologii. INTERMEDIALNOŚĆ jest więc konieczną reakcją na wymogi zmieniającej się sytuacji estetycznej w zakresie przygotowania specjalistów od artystycznego projektowania multimedialnego.

INTERMEDIALNOŚĆ ze swej istoty jest pojęciem – obszarem, dyscypliną integrującą wiele mediów w jednym procesie (dziele) twórczym. Ta cecha szczególnie wydaje się przydatna w ramach nauczania w ASP wielu pokrewnych dyscyplin sztuki.

Oznacza twórcze połączenie - zintegrowanie wielu technik, nośników, procedur, w spójną zintegrowaną formalnie wypowiedź artystyczną.

Tym samym możemy mówić, iż działanie takie ma na celu wzmocnienie Wydziału Rzeźby – poprzez zróżnicowanie oferty o dwie pracownie Intermediów do wyboru: „Przestrzeni audio i wideo” oraz „Działań trans dyscyplinarnych” stając się czynnikiem sprzyjającym jego rozwojowi.

Co wnosi specjalizacja intermedia?

Student wyposażony zostanie w ogólną wiedzę i umiejętności w zakresie sztuk plastycznych.

Otrzyma teoretyczne i technologiczne wykształcenie w zakresie projektowania multimedialnego (dzięki czemu będzie „wykwalifikowanym rzemieślnikiem” w zakresie elektronicznych technik wizualnych).

Dzięki temu będzie również zorientowany w zakresie intermedialnej techniki transformacji i generowania obrazów (specjalista ds. obrazowości elektronicznej).

Dzięki zdobytej wiedzy, student będzie specjalistą od intermedialnego przekazu artystycznego (artystycznego projektowania multimedialnego).

Będzie specjalistą od technik wizualnych zarówno tych w rozumieniu dawnym jak i współczesnych i to zarówno w sensie teoretycznym (refleksja teoretyczna), jak i praktycznym (projektowanie). Będzie również specjalistą w zakresie współczesnej kultury audiowizualnej. Specjalizacja ta daje również podstawy mechanizmów i strategii współczesnej kultury medialnej.

prof. Grzegorz Kłaman

Kierownik pracowni

Medianacje modelarnia

Medianacje modelarnia
prof-Leszek-Knaflewski

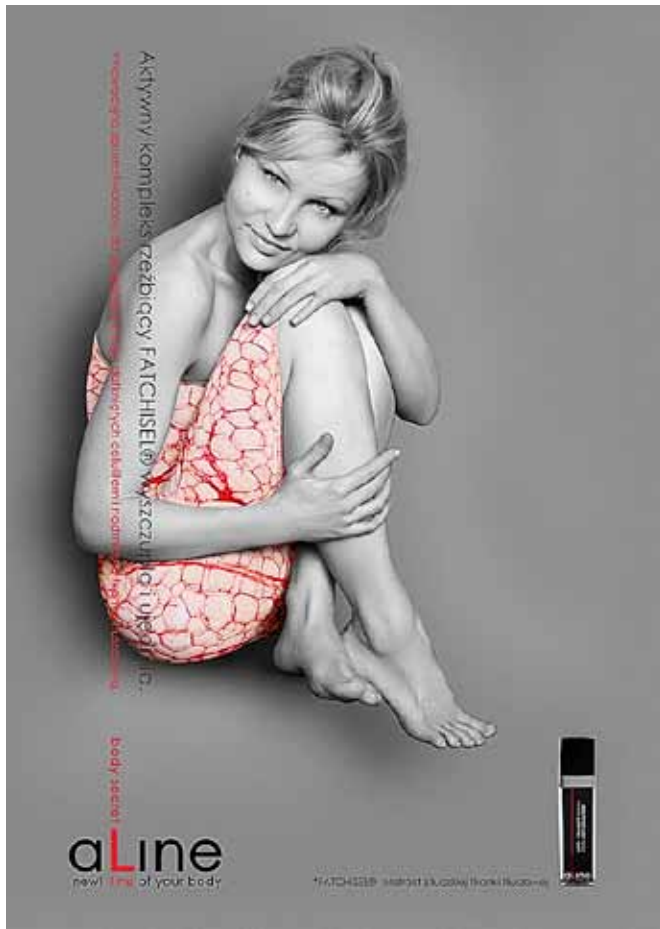

Medianacje warsztaty IS Wyspa
z Pawłem Janickim

Medianacje Stocznia Gdanska
warsztaty z zorka wolny

Alina Žemojdzin

Angelika Fojtuch

Anna Kalwajtyś

Dorota Nieznalska

Dorota Zglobicka

Klaudia Apanaszczyk

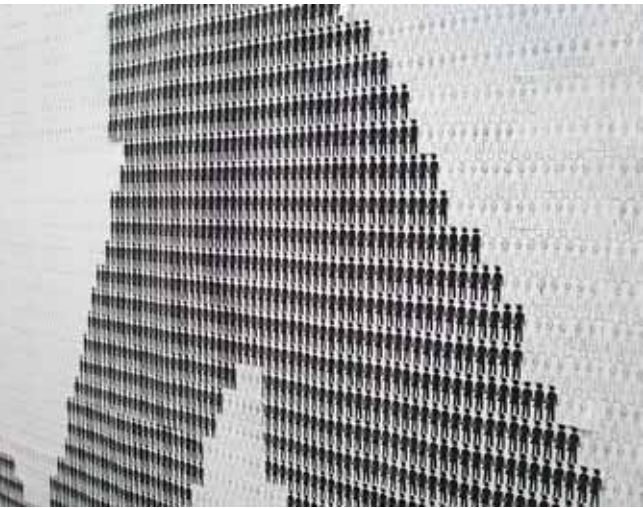

Leokadia Kapuścińska

Mariusz Pniewski

Sylvia Galon

Natalia Pruska

Michał Łagowski

Pracownia Przestrzeni Audio Video

Program pracowni zakłada zapoznanie studentów z tradycją równoprawnego traktowania poszczególnych mediów i łączenie ich w ramach wypowiedzi artystycznej. Podstawowe pryncypia programowe wyznaczają otwartość na wszelkie zjawiska zachodzące we współczesnym świecie i mające wpływ na zmiany sposobów komunikacji międzyludzkiej, wymuszając ewolucję języków oraz strategii sztuki. Obszar tematyczny zawiera następujące zagadnienia: video transmisja, video zapis, video maszyna, video obiekt- video rzeźba, video obraz, video plakat, video instalacja- przestrzeń aktywna, video dokumentacja, video klip, video manipulacja- paradokument lub interakcja, video performance.

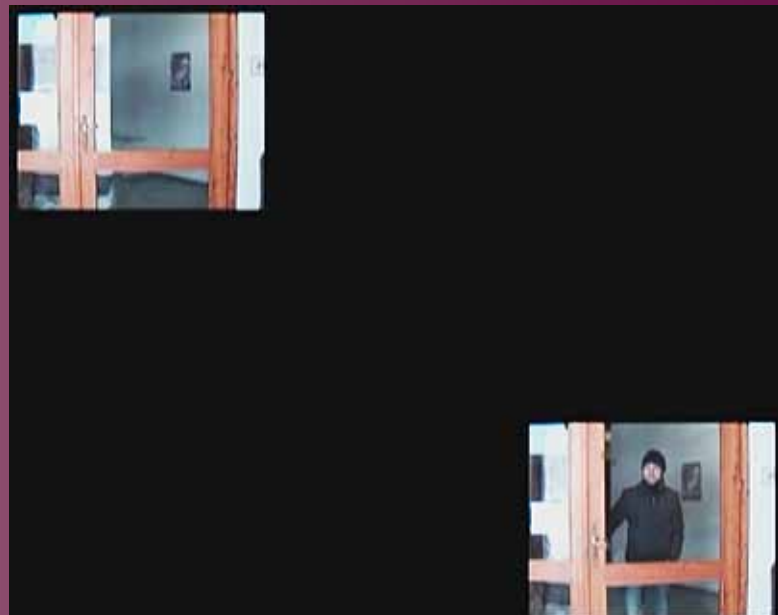
Pracownia artystyczna

Zajęcia w formie wykładów i pokazów, ogólnych i indywidualnych korekt projektów studenckich

prof. Witosław Czerwonka

Kierownik pracowni

Tomek Gwizdała

Monika Szczukiewicz

Przemek Trześniak

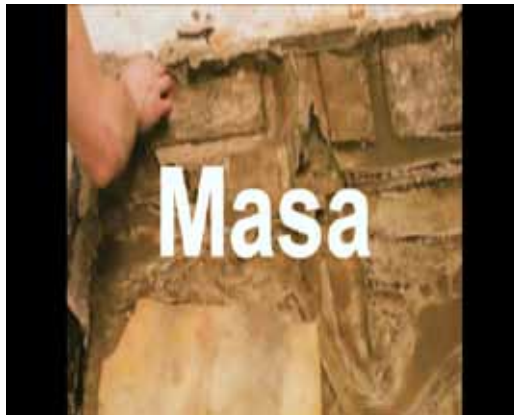
Adam Ułaś

Katarzyna Leszko

Tomek Gwizdała

Prezentujemy projekt pod nazwą: „Zwiększenie dostępu do edukacji artystycznej poprzez poprawę stanu infrastruktury ASP w Gdańsku”. Realizowany w ramach działania 11.3 Infrastruktura szkolnictwa artystycznego, priorytet XI Kultura i dziedzictwo kulturowe. Wartość projektu: 24 916 021 PLN, w tym: środki z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w wysokości 16 753 523 PLN oraz z budżetu państwa: 8 162 497 PLN

**INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

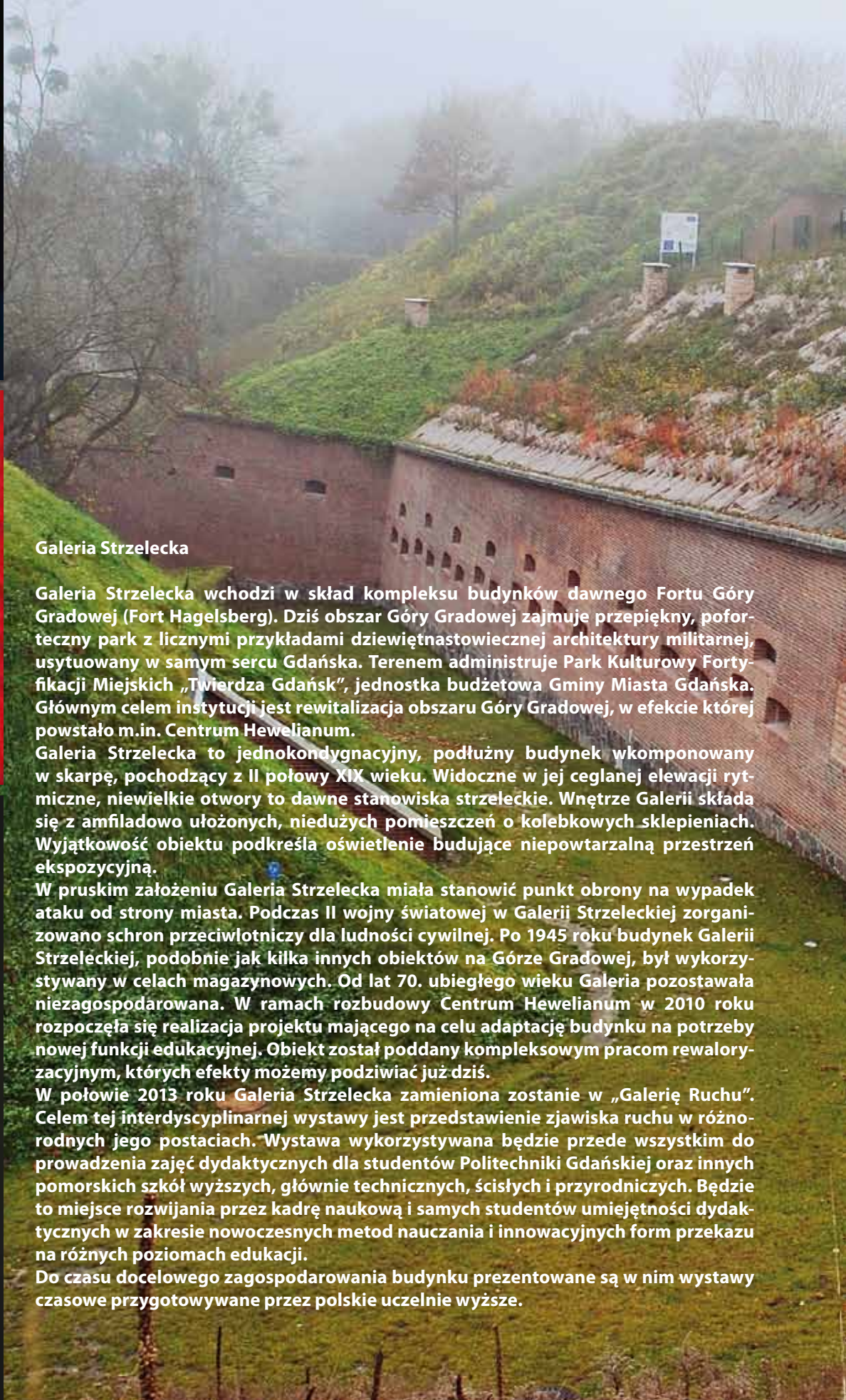

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Dla rozwoju infrastruktury i środowiska

Galeria Strzelecka

Galeria Strzelecka wchodzi w skład kompleksu budynków dawnego Fortu Góry Gradowej (Fort Hagelsberg). Dziś obszar Góry Gradowej zajmuje przepiękny, porośnięty park z licznymi przykładami dziewiętnastowiecznej architektury militarnej, usytuowany w samym sercu Gdańska. Terenem administruje Park Kulturowy Fortyfikacji Miejskich „Twierdza Gdańsk”, jednostka budżetowa Gminy Miasta Gdańska. Głównym celem instytucji jest rewitalizacja obszaru Góry Gradowej, w efekcie której powstało m.in. Centrum Hewelianum.

Galeria Strzelecka to jednokondygnacyjny, podłużny budynek wkomponowany w skarpę, pochodzący z II połowy XIX wieku. Widoczne w jej ceglanej elewacji rytmiczne, niewielkie otwory to dawne stanowiska strzeleckie. Wnętrze Galerii składa się z amfiladowo ułożonych, niedużych pomieszczeń o kolebkowych sklepieniach. Wyjątkowość obiektu podkreśla oświetlenie budujące niepowtarzalną przestrzeń ekspozycyjną.

W pruskim założeniu Galeria Strzelecka miała stanowić punkt obrony na wypadek ataku od strony miasta. Podczas II wojny światowej w Galerii Strzeleckiej zorganizowano schron przeciwlotniczy dla ludności cywilnej. Po 1945 roku budynek Galerii Strzeleckiej, podobnie jak kilka innych obiektów na Górze Gradowej, był wykorzystywany w celach magazynowych. Od lat 70. ubiegłego wieku Galeria pozostawała niezagospodarowana. W ramach rozbudowy Centrum Hewelianum w 2010 roku rozpoczęła się realizacja projektu mającego na celu adaptację budynku na potrzeby nowej funkcji edukacyjnej. Obiekt został poddany kompleksowym pracom rewaloryzacyjnym, których efekty możemy podziwiać już dziś.

W połowie 2013 roku Galeria Strzelecka zamieniona zostanie w „Galerię Ruchu”. Celem tej interdyscyplinarnej wystawy jest przedstawienie zjawiska ruchu w różnorodnych jego postaciach. Wystawa wykorzystywana będzie przede wszystkim do prowadzenia zajęć dydaktycznych dla studentów Politechniki Gdańskiej oraz innych pomorskich szkół wyższych, głównie technicznych, ścisłych i przyrodniczych. Będzie to miejsce rozwijania przez kadrę naukową i samych studentów umiejętności dydaktycznych w zakresie nowoczesnych metod nauczania i innowacyjnych form przekazu na różnych poziomach edukacji.

Do czasu docelowego zagospodarowania budynku prezentowane są w nim wystawy czasowe przygotowywane przez polskie uczelnie wyższe.

CEN
TRUM
HEWE
LIA
NUM

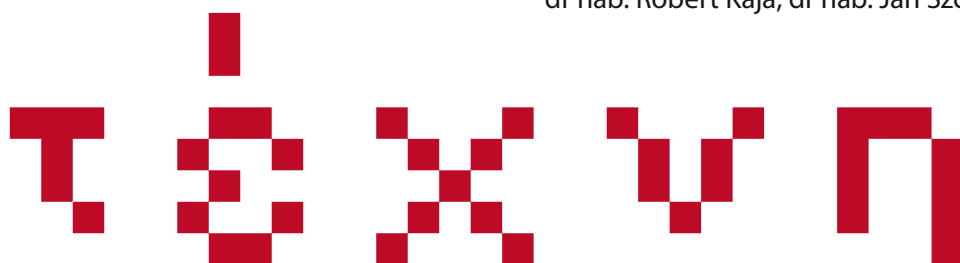

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

Wystawa od 14 grudnia 2012 do 21 stycznia 2013
Centrum Hewelianum
obiekt Galerii Strzeleckiej na terenie Fortu Góry Gradowej
www.hewelianum.pl

Kurator wystawy:
dr hab. Robert Kaja, dr hab. Jan Szczyпка

wydawca: Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku
ul. Targ Węglowy 6, 80-836 Gdańsk
tel. 58 301 28 01
www.asp.gda.pl

Projekt graficzny katalogu: Jacek Zdybel
Fotografie: archiwum ASP w Gdańsku
Koordynator wystawy: Monika Weber
druk:
nakład 500 sztuk

ISBN 978-83-62759-27-9

Wydział Rzeźby
Mała Zbrojownia
ul. Plac Wałowy 15/16
tel. 58 305 81 66

Dziekan
prof. Katarzyna Józefowicz
dziekan.rzezby@asp.gda.pl
Prodziekan
dr hab. Robert Kaja
prodziekan.rzezby@asp.gda.pl

R

patronat medialny:

**INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

ISBN 978-83-62759-27-9

**INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Katalog współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Infrastruktura i Środowisko

Dla rozwoju infrastruktury i środowiska